

In 1991 wordt landelijk een ov-jaarkaart voor studenten ingevoerd. Het gratis reizen dat deze jaarkaart mogelijk maakt heeft tot gevolg, dat veel studenten uit andere universiteitssteden, tot aan Groningen toe, het keuzevak op de vU gaan volgen. In 1994 perkt de overheid het recht van de student op openbaar vervoer in. Vanaf dat jaar kan een student kiezen óf tijdens het weekeinde óf door de week van gratis openbaar vervoer gebruik te maken en met die maatregel komt een eind aan het college-toerisme. Overigens geeft de episode wel aan dat het keuzevak ontwikkelingsvraagstukken aan de vU een aantrekkingskracht uitoefent op studenten van elders. Aan het eind van het jaar 2000 zet de kernstaf een nieuw publiciteitsoffensief in met het verzoek aan alle onderwijscoördinatoren van de vU om het keuzevak meer dan voorheen onder de aandacht te brengen van hun studenten. Dat levert inderdaad iets op: vanaf 2001 gaat het aantal deelnemers sterk omhoog en blijft sindsdien op een niveau van rond de 160 studenten.

Naast studenten kunnen ook anderen de colleges van het keuzevak tegen betaling van cursusgeld bijwonen. Onder hen zijn beleidsambtenaren van de overheid of medewerkers van ontwikkelingsorganisaties. Eén van de problemen van het keuzevak is, dat slechts de helft van de studenten aan het tentamen deelneemt en dat een nog kleiner deel het vervolgetraject in gaat. Om te voorkomen dat de colleges alleen maar vrijblijvend worden bijgewoond, worden er ook andere onderwijsvormen gehanteerd. In aansluiting op de inleidende colleges, vinden videosessies plaats, waarover de studenten gevraagd wordt een essay te schrijven. Ook zijn er in sommige gevallen begeleidingscolleges, voorafgaand aan de hoorcolleges. En daarnaast vinden er responsiecolleges plaats over de tentamenliteratuur. Maar dit alles heeft het aantal afgelegde tentamens nog niet drastisch doen toenemen. Het 'studium generale'-karakter van de cursus is zijn charme, maar ook zijn achilleshiel. In 1995 stelt het college van bestuur voor om de anderhalve formatieplaats (voor vier stafleden en een secretaresse), terug te brengen tot een halve formatieplaats. Maar de universiteitsraad is het daar niet mee eens en weet het onheil te beperken. Zo krijgt het keuzevak toch nog één formatieplaats toegewezen, onder de voorwaarde dat het vak te zijner tijd onder één faculteit wordt gebracht, maar wel met behoud van het interdisciplinaire karakter. In 2000 gaat het interfacultaire keuzevak ontwikkelingsvraagstukken deel uitmaken